

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2007-2008

1 NOVEMBER 2008

Wetsvoorstel tot toekenning van een vergoeding aan de ouders van een gehospitaliseerd kind

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 2

Paragraaf 2 van dit artikel vervangen als volgt:

« Het bedrag van de uitkering bedoeld in § 1 is gelijk aan een forfaitair dagbedrag gelijk aan 55 euro. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen. »

Verantwoording

De indienster van het amendement verkiest een forfaitaire vergoeding boven een vergoeding dat gekoppeld wordt aan het inkomen van de werknemer die zich beroept op de toepassing van het betreffende wetsartikel. Door een forfaitaire vergoeding te betalen, wordt de financiële impact beperkt en dit enkel ten koste van personen met een hoog inkomen.

Voor de bepaling van de forfaitaire vergoeding werd het minimummaandinkomen als richtinggevend gebruikt. Het bruto-bedrag gewaarborgd gemiddeld minimummaandinkomen voor het verrichten van normale voltijdse arbeidsprestaties van kracht op 1 januari 2008 voor een persoon vanaf 22 jaar met een anciënniteit van 12 maanden bedraagt 1360,71 euro. Dit betekent een brutodagbedrag van 62,80 euro. Aangezien dit een brutobedrag betreft, heeft de indienster dit bedrag vermindert tot 55 euro.

Zie:

Stukken van de Senaat:

4-622 - 2007/2008:

Nr. 1: Wetsvoorstel van mevrouw Vanlerberghe.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2007-2008

1er NOVEMBRE 2008

Proposition de loi visant à octroyer une indemnité aux parents d'un enfant hospitalisé

AMENDEMENTS

N° 1 DE MME LANJRI

Art. 2

Remplacer le § 2 de cet article par ce qui suit:

« Le montant de l'indemnité visée au § 1er est égal à un forfait de 55 euros par jour. Ce montant est adapté annuellement à l'évolution de l'indice des prix à la consommation. »

Justification

L'auteur de l'amendement préfère une indemnité forfaitaire à une indemnité liée au revenu du travailleur en vertu du même article de loi. Le paiement d'une indemnité forfaitaire permet de limiter l'impact financier et seules les personnes qui ont des revenus élevés en pâtiront.

L'indemnité forfaitaire a été fixée en prenant le revenu minimum mensuel comme référence. Le montant brut du revenu minimum mensuel moyen garanti pour l'accomplissement de prestations normales à temps plein en vigueur au 1er janvier 2008 pour une personne âgée d'au moins 22 ans et qui compte une ancienneté de 12 mois, s'élève à 1360,71 euros. Ce montant correspond à un montant journalier brut de 62,80 euros. Comme il s'agit d'un montant brut, l'auteur a ramené cette somme à 55 euros.

Voir:

Documents du Sénat:

4-622 - 2007/2008:

N° 1: Proposition de loi de Mme Vanlerberghe.

Nr. 2 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 2

In § 1 van dit artikel de woorden « 10 arbeidsdagen » vervangen door de woorden « 5 arbeidsdagen ».

Verantwoording

Om de financiële impact van het wetsvoorstel te beperken, kan het aantal dagen waarvoor een uitkering wordt betaald, beperkt worden tot de helft.

Nr. 3 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 2

In § 1 van dit artikel na het woord « pleegkind » de woorden « voor zover deze de leeftijd van 12 jaar niet overschreden hebben » toevoegen.

Verantwoording

Het wetsvoorstel is onder meer ingegeven vanuit het idee dat gehospitaliseerde kinderen (in de zin van het wetsvoorstel) zich in een vreemde omgeving bevinden en nood hebben aan de bijstand van ouders om de situatie op een zo correct mogelijke manier te verwerken. Dit geldt uiteraard voornamelijk voor jongere kinderen. De indienster van het amendement is dan ook van oordeel dat de leeftijd van het kind dient beperkt te worden tot 12 jaar. De beperking van de leeftijd beperkt de financiële impact van de maatregel en sluit nauw aan bij het beoogde doel.

Nr. 4 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 2

Paragraaf 1 van dit artikel aanvullen met een tweede lid, luidende :

« Op hetzelfde ogenblik kan er slechts één persoon genieten van de uitkering naar aanleiding van de hospitalisatie van een onder hetzelfde dak wonende descendent, of adoptie- of pleegkind, bedoeld in het eerste lid. Ten dien einde noteert de arts op het medisch attest de identiteit van de persoon die de gehospitaliseerde descendent, het adoptie- of verpleegkind zal bijstaan tijdens, alsook gedurende welke periode. »

Verantwoording

Door dit amendement wordt vermeden dat twee ouders op hetzelfde ogenblik een gehospitaliseerd kind bijstaan en hiervoor een uitkering genieten.

N° 2 DE MME LANJRI

Art. 2

Au § 1er de cet article, remplacer les mots « dix jours de travail » par les mots « cinq jours de travail ».

Justification

Pour limiter l'impact financier de la proposition de loi, le nombre de jours durant lesquels une indemnité est payée est réduit de moitié.

N° 3 DE MME LANJRI

Art. 2

Au § 1er de cet article, après le mot « placé », ajouter les mots « , pour autant que cet enfant n'ait pas dépassé l'âge de 12 ans ».

Justification

La proposition de loi est notamment dictée par l'idée que les enfants hospitalisés (au sens de la proposition de loi) se trouvent dans un environnement inconnu et ont besoin que leurs parents se tiennent à leur chevet pour vivre cette situation le mieux possible. Cela vaut naturellement surtout pour les jeunes enfants. L'auteur de l'amendement est dès lors d'avis qu'il y a lieu de limiter l'âge de l'enfant à 12 ans. La limitation de l'âge diminue l'impact financier de la mesure et s'inscrit dans le droit fil de l'objectif poursuivi.

N° 4 DE MME LANJRI

Art. 2

Compléter le § 1er de cet article par un deuxième alinéa, rédigé comme suit :

« Il ne peut avoir qu'une seule personne à la fois qui bénéficie de l'indemnité octroyée à l'occasion de l'hospitalisation d'un descendant ou d'un enfant adopté ou placé, vivant sous son toit, au sens de l'alinéa premier. À cette fin, le médecin indique sur le certificat médical l'identité de la personne qui restera au chevet du descendant ou de l'enfant adopté ou placé hospitalisé, et pendant quelle période. »

Justification

Cet amendement permet d'éviter que deux parents restent en même temps au chevet d'un même enfant hospitalisé en percevant chacun une indemnité.

De bedoeling is voornamelijk het kind bij te staan, niet alleen te laten in een vreemde omgeving en hiervoor financieel niet «gestraft» te worden.

Nahima LANJRI.

Nr. 5 VAN MEVROUW DELVAUX

Art. 2

In § 1 van dit artikel de woorden «ingevolge de hospitalisatie van een onder hetzelfde dak wonende descendent evenals een adoptie- of pleegkind» vervangen door de woorden «ingevolge de hospitalisatie van een descendent in de eerste graad van de werknemer, van een adoptie- of pleegkind van de werknemer, of van een onder hetzelfde dak wonend stiefkind van de werknemer, op voorwaarde dat bedoelde personen jonger dan 18 jaar zijn».

Verantwoording

In het wetsvoorstel van 7 maart 2008 is sprake van «hospitalisatie van een onder hetzelfde dak wonende descendent evenals een adoptie- of pleegkind».

De toelichting bij de artikelen brengt echter een verduidelijking aan: «gehospitaliseerd kind dat onder zijn dak [van de werknemer] woont».

Er zijn dus verduidelijkingen nodig voor de gevallen die door het wetsvoorstel worden beoogd.

Artikel 2, § 1 van het wetsvoorstel verwijst naar de teksten van artikel 2, § 3, *a*) van collectieve arbeidsovereenkomst nr. 45 van 19 december 1989 en van artikel 2, § 2, 1°, *a*), van het Koninklijk Besluit van 11 oktober 1991 die bepalen dat verlof om dwingende redenen kan worden genomen in geval van hospitalisatie van:

1. «een met de werknemer onder hetzelfde dak wonende persoon zoals een descendent evenals een adoptie- of pleegkind;»

2. «een aan- en bloedverwant in de eerste graad die niet met de werknemer onder hetzelfde dak woont zoals een kind of schoonkind van de werknemer.»

De teksten waarnaar wordt verwezen, zijn dus tegelijk beperkter en ruimer dan de tekst van het wetsvoorstel.

Aan de hand van dit amendement willen wij dat het om de hospitalisatie gaat van:

— een descendent in de eerste graad van de werknemer (met andere woorden een van zijn kinderen),

— een adoptie- of pleegkind van de werknemer,

— een stiefkind van de werknemer dat onder hetzelfde dak woont,

op voorwaarde dat zij jonger zijn dan 18 jaar.

Zo heeft de toekenning van de uitkering geen betrekking op alle descendents van de werknemer want in geval van hospitalisatie van kleinkinderen en achterkleinkinderen (enzovoort) is de aanwezigheid van de werknemer bij hen niet onontbeerlijk.

L'objectif principal est de se tenir au chevet de l'enfant, de ne pas le laisser seul dans un environnement inconnu, sans pour autant être «sanctionné» financièrement.

N° 5 DE MME DELVAUX

Art. 2

Au § 1er de cet article, remplacer les mots «à la suite de l'hospitalisation d'un descendant ou d'un enfant adopté ou placé» par les mots «à la suite de l'hospitalisation d'un descendant au premier degré du travailleur, d'un enfant que le travailleur a adopté ou dont il est tuteur, d'un beau-enfant du travailleur qui habite avec celui-ci sous le même toit, à condition que ces personnes visées soient âgées de moins de 18 ans».

Justification

La proposition de loi du 7 mars 2008 vise «l'hospitalisation d'un descendant ou d'un enfant adopté ou placé».

Mais le commentaire des articles apporte une précision: «est visée l'hospitalisation d'un enfant vivant sous son toit [du travailleur]».

Il est donc nécessaire d'apporter des éclaircissements sur les cas visés par la proposition de loi.

L'article 2, § 1er, de la proposition de loi renvoie aux textes de l'article 2, § 3, *a*), de la Convention Collective de travail n° 45 du 19 décembre 1989 et de l'article 2, § 2, 1°, *a*), de l'arrêté royal du 11 octobre 1991 qui stipulent qu'un congé pour raisons impérieuses peut être pris en cas d'hospitalisation:

1) D'une personne habitant avec le travailleur sous le même toit, telle que: un descendant, un enfant adoptif ou un enfant dont on est tuteur ou parent d'accueil.

2) D'un parent ou d'un allié au premier degré n'habitant pas avec le travailleur sous le même toit comme les enfants ou les beaux-enfants du travailleur.

Ces textes auxquels il est fait référence sont donc à la fois plus limités et plus larges que le texte de la proposition de loi.

Par le présent amendement, nous souhaitons que soit visée l'hospitalisation:

— D'un descendant au premier degré du travailleur (c'est-à-dire un de ses enfants),

— D'un enfant que le travailleur a adopté ou dont il est tuteur,

— D'un des beaux-enfants du travailleur qui habite avec celui-ci sous le même toit,

à condition qu'ils soient âgés de moins de 18 ans.

Ainsi, l'octroi de l'indemnité ne concernerait pas l'ensemble des descendants du travailleur car l'hospitalisation des petits et arrières petits-enfants (etc ...) ne rend pas indispensable la présence du travailleur à leur côté.

Voorts voegen wij een voorwaarde toe aan de toekenning van de uitkering : de kinderen moeten jonger zijn dan 18 jaar want bij de hospitalisatie van een meerderjarig kind is de aanwezigheid van een ouder niet zo sterk vereist als bij de hospitalisatie van een minderjarig kind.

Het is dus geen absolute vereiste om bij dergelijke gevallen een uitkering toe te kennen.

Wij vragen echter ook een uitbreiding voor de hospitalisatie van stiefkinderen van de werknemer die onder hetzelfde dak wonen want er moet rekening worden gehouden met de sociologische realiteit van nieuwsamengestelde gezinnen.

In die gezinssituaties woont een kind niet per se bij zijn vader of moeder. Toch is het billijk dat de ouders naar het ziekbed van hun gehospitaliseerd kind kunnen gaan, ook al wonen zij niet onder hetzelfde dak. Voor de descendenten in de eerste graad of de adoptie- of pleegkinderen van de werknemer, moet de uitkering dus niet noodzakelijk worden gekoppeld aan het feit dat zij onder hetzelfde dak wonen.

Nr. 6 VAN MEVROUW DELVAUX

Art. 2

In dit artikel, tussen § 1 en § 2, een paragraaf invoegen, luidende : «*De toekenning van een uitkering aan een ouder in de eerste graad, een adoptie-ouder of een voogd kan niet worden gecumuleerd met de toekenning van de uitkering aan een stiefouder die beantwoordt aan de voorwaarden bedoeld in artikel 2, § 1.*

De keuze van de begunstigde onder de ouders in de eerste graad, de adoptieouders, de voogden en de stiefouders moet door de betrokkenen in onderling overleg worden gemaakt.

Komt het niet tot een akkoord, dan sluit de toekenning van de uitkering aan een ouder in de eerste graad, een adoptieouder of een voogd uit dat de uitkering aan een stiefouder wordt toegekend. ».

Verantwoording

Dit amendement strekt om het aantal begunstigden van de uitkering te beperken. Het is overbodig dat de ouders in de eerste graad, de adoptieouders, de voogden en de stiefouders allen uitkeringen ontvangen. Dankzij die nieuwe paragraaf kan men kiezen wie van de ouders in de eerste graad, de adoptieouders, de voogden of de stiefouders, de uitkering zal ontvangen. Indien het niet tot een akkoord komt, wordt de uitkering toegekend aan de ouders in de eerste graad, de adoptieouders en de voogden, in plaats van aan de stiefouders.

D'autre part, nous introduisons une condition à l'octroi de l'indemnité : les enfants doivent être âgés de moins de 18 ans car l'hospitalisation d'un enfant majeur ne requiert pas autant la présence d'un parent adulte que l'hospitalisation d'un enfant mineur.

Il n'est donc pas absolument nécessaire d'octroyer une indemnité pour de tels cas.

Mais, nous demandons aussi une extension pour les cas d'hospitalisation des beaux-enfants du travailleur qui habitent avec celui-ci car il faut tenir compte de la réalité sociologique des familles recomposées.

Ce type de situations familiales peut aussi entraîner le fait qu'un enfant ne vit pas forcément avec son père ou sa mère. Il est néanmoins légitime que les parents puissent se rendre au chevet de leur enfant hospitalisé, même s'ils ne vivent pas sous le même toit. Il n'est donc pas nécessaire de conditionner l'octroi de l'indemnité au fait d'habiter ensemble sous le même toit pour les descendants au premier degré ou les enfants adoptés ou dont le travailleur est tuteur.

N° 6 DE MME DELVAUX

Art. 2

Ajouter un paragraphe dans l'article 2, entre le § 1er et le § 2, rédigé comme suit : «*L'octroi de l'indemnité à un parent au premier degré, à un parent adoptif ou à un tuteur ne peut se cumuler avec l'octroi de l'indemnité à un beau-parent qui entre dans les conditions visées à l'article 2, § 1.*

Le choix du bénéficiaire entre les parents au premier degré, les parents adoptifs, les tuteurs et les beaux-parents doit se faire par concertation entre les parties concernées.

À défaut d'accord, l'octroi de l'indemnité à un parent au premier degré, à un parent adoptif ou à un tuteur exclut l'octroi de l'indemnité à un beau-parent. ».

Justification

Cet amendement sert à réduire le nombre de bénéficiaires de l'indemnité. Il est inutile que les parents au premier degré, les parents adoptifs, les tuteurs et les beaux-parents reçoivent tous des indemnités. Ce nouveau paragraphe permet de choisir qui percevra l'indemnité entre les parents au premier degré, les parents adoptifs, les tuteurs et les beaux-parents. À défaut d'accord, l'indemnité est accordée aux parents au premier degré, aux parents adoptifs et aux tuteurs plutôt qu'aux beaux-parents.

Anne DELVAUX.